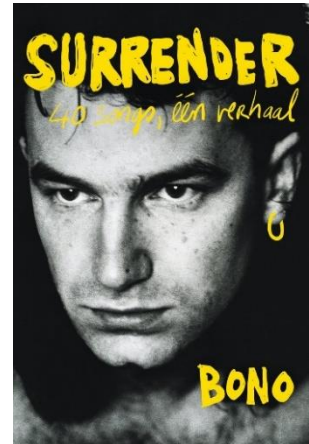

De nieuwe dominees

Wie begroet pastoors of predikanten bij ontmoetingen nog uiterst beleefd en eerbiedig? Niet veel mensen – gelukkig. Die afstand en maatschappelijke status kwamen mij nooit voor als bevordelijk in hun contact met mensen. Een vraag is wel: wie hebben tegenwoordig de publieke rol van pastoors en dominees overgenomen? Hun rol – juist niet die afstand bedoel ik dus, maar het echte werk: ter sprake brengen wat in mensenlevens ons kan raken, wat er werkelijk toe doet of speelt. Onder vier ogen zijn dat vaak therapeuten. Maar op publieke podia? Daar zie ik regelmatig cabaretiers en musici deze diepte zoeken. Als de nieuwe ‘spraakmakers’ voor ziel en bezinning.

Cabaretiers? Ja. Die mogen zelfs op Oudjaarsavond rustig uren volpraten. Over alles wat mens zoals meemaken of flikken. Voor één cabaretier gingen Arnolda en ik onlangs naar de Junushoff in Wageningen: Jan Beuving. In zijn voorstelling *Restante* gaf de [theaterkrant](#) een aardig inkijkje. Beuving fileert hypocrisie binnen én buiten de kerk. Tot op het bot. Maar kijkt vervolgens wel verder.

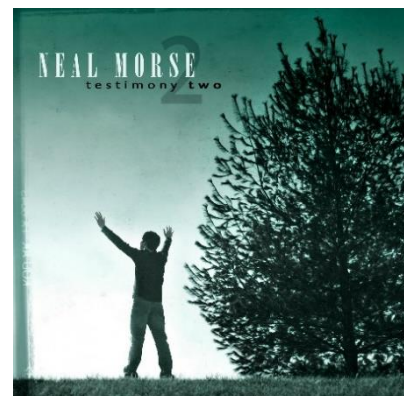
En dan de musici. Sommigen hebben inmiddels zelfs een reputatie als ‘preker’ op podia. Dat geldt bijvoorbeeld voor **Bono** (Paul Hewson) van U2, de band die de wereld beheerste in de decennia tussen, zeg maar, de Beatles en Coldplay. Wie zich wil verdiepen in de man achter deze zanger, kan zijn leven volgen in zijn autobiografie *Surrender*. En zowaar: zijn belastingontwijking ziet hij niet als zijn grootste deugd. Maar als Iers zoon van een katholieke moeder en een protestantse vader wil hij nog wel meer kwijt.

Nog zo ééntje: **Nick Cave** – al was hij bij mijzelf muzikaal nooit zo in beeld. Het plotse overlijden van zijn zoon Arthur (15) leidde bij hem onder andere tot het album *Ghosteen*. Verrassend genoeg als stream compleet op YouTube te vinden: [Ghosteen – Nick Cave and The Bad Seeds](#). En dat album leidde in 2022 tot een interviewboek: [Faith, Hope and Carnage](#) (besproken in *The Guardian*). Tussen het geven van de interviews voor dit boek en het verschijnen ervan verloor hij, opnieuw onverwacht, een tweede zoon (Jethro, 31 jaar). Intussen is Nick Cave beschikbaar als een soort online-pastor, via [The Red Hand Files - You can ask me anything. This will be between you and me. Much love, Nick.](#)

Het *Nederlands Dagblad* besteedde onlangs niet alleen aandacht aan [Nick Cave](#), maar ook aan de mij volstrekt onbekende [Bastiaan Ragas](#) (1971). Die gaat nu theaters langs met een voorstelling *In Gods naam* – waarover hij [op NPO1](#) al een en ander vertelde en liet horen. Hoe komt hij bij zo'n titel? Tja. Vroeger wist hij 'letterlijk niks' van de Bijbel – en nu dus wel. Zodat hij ook nog een boek aankondigt: *Jezus, waarom?*, geschreven – dat dan wel weer – samen met een 'echte' dominee: Ad van Nieuwpoort (Bloemendaal). Met deze predikant en vriend is **Bastiaan Ragas** bijbelverhalen gaan lezen.

Om weer internationaal af te sluiten: met een onlangs overleden vriend bezocht ik de afgelopen decennia regelmatig concerten van 'Pink Floyd-achtige groepen'. Spock's Beard is daar één van. Met als drijvende kracht tot 2002: **Neal Morse**. Die ging daarna solo. Laat deze Neal Morse nu in teksten en optreden regelmatig verdacht veel op een dominee lijken... Terwijl hij gewoon muziek blijft maken in de stijl waar hij goed in is. Dat kun je horen en zien als je [The Neal Morse Band – Morsefest 2021](#) checkt.

Rob Nijhoff, 22 juni 2023; reacties: ikzoekcontact@duiven-velp.nl